

— ponadto również (inne) pojazdy osobowe dostępne w 2010 r. na rynku pojazdów używanych i które inaczej niż [będący przedmiotem postępowania] samochód osobowy po dniu 30 maja 2006 r. po raz pierwszy zostały wprowadzone do użytku, lecz poza tym są porównywalne i które po dniu 30 maja 2006 r. (w okresie od 30 maja 2006 r. do 2009 r.) zostały (przyzwyczajone i) zarejestrowane jako nowe albo używane pojazdy osobowe?

- 2) Czy przy ocenie pytania, czy art. 110 TFUE stoi na przeszkodzie pobieraniu podatku BPM⁽¹⁾ od rejestracji pojazdu osobowego w 2010 r., w zakresie w jakim podatek ten zależy od poziomu emisji CO₂ (według tabeli w art. 9 ust. 1 ustawy o BPM), tę część podatku należy jako nowy podatek odróżnić od podatku BPM zależnego do dnia 1 lutego 2008 r. wyłącznie od ceny katalogowej, tak że o ile podatek zależy od poziomu emisji CO₂, porównanie z (podobnymi) używanymi pojazdami osobowymi zarejestrowanymi przed dniem 1 stycznia 2010 r. jest bez znaczenia?
- 3) W przypadku, gdy nie chodzi o nowy podatek w rozumieniu pytania drugiego: czy pobór podatku BPM od rejestracji pojazdu osobowego w 2010 r., w zakresie w jakim podatek ten zależy od poziomu emisji CO₂ (według tabeli w art. 9 ust. 1 ustawy o BPM), na podstawie art. 110 TFUE stoi na przeszkodzie temu, że względem porównywalnych z [będącym przedmiotem postępowania] samochodem osobowym wprowadzonych po raz pierwszy do użytku przed dniem 1 lutego 2008 r. pojazdów osobowych i wprowadzonych oraz zarejestrowanych jako pojazdy używane w okresie od 1 lutego 2008 r. do 31 grudnia 2009 r., nie pobierano podatku (na podstawie obowiązującego w tym czasie art. 9ba ustawy o BPM) zależnego od poziomu emisji CO₂, podczas gdy ten zależny od poziomu emisji CO₂ podatek w ww. okresie był pobierany od rejestracji pojazdów osobowych wprowadzonych po raz pierwszy do użytku po dniu 1 lutego 2008 r., które poza tym są porównywalne z [będącym przedmiotem postępowania] samochodem osobowym?

⁽¹⁾ Belasting personenauto's en motorrijwielen (podatek od samochodów osobowych i motocykli).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Salamanca (Hiszpania) w dniu 8 października 2012 r. — Josune Esteban Garcia

(Sprawa C-451/12)

(2012/C 399/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Salamanca.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Josune Esteban Garcia.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4, 12, 114 i 169 TFUE oraz art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z dyrektywą 93/13⁽¹⁾ i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości dotyczącym wysokiego poziomu ochrony interesów konsumentów, a także w związku z zasadą skuteczności dyrektyw i zasadami równoważności i skuteczności, zezwalają Audiencia Provincial, jako krajowemu sądowi apelacyjnemu, na rozpoznanie, mimo braku krajowego przepisu prawnego w tym zakresie, apelacji wniesionej od postanowienia sądu pierwszej instancji przyznającego sądowi siedziby pozwanej właściwość terytorialną do rozpoznania pozwu, w którym dochodzi się odszkodowania z tytułu zarzucanego niewykonania zobowiązania umownego przez pozwaną wynikającego z umowy zawartej przez Internet?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 10 października 2012 r. — Pro Med Logistik GmbH przeciwko Finanzamt Dresden-Süd

(Sprawa C-454/12)

(2012/C 399/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pro Med Logistik GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Dresden-Süd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci w związku z kategorią 5 załącznika H do szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r.⁽¹⁾ i art. 98 ust. 1 w związku z kategorią 5 załącznika III do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.⁽²⁾ z uwzględnieniem zasady neutralności stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje obniżoną stawkę podatku VAT w przypadku przewozu osób w komunikacji lokalnej taksówką, podczas gdy przewóz osób w komunikacji lokalnej samochodem wynajmowanym podlega zwykłej stawce podatku VAT?

2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie okoliczność, że przewozy świadczone są przez przedsiębiorstwa taksówkowe i przedsiębiorstwa wynajmujące samochody na podstawie szczególnego porozumienia z klientami hurtowymi na prawie jednakowych warunkach?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1); z ostatnimi zmianami.

(²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 10 października 2012 r. — Karin Oertel przeciwko Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt

(Sprawa C-455/12)

(2012/C 399/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Karin Oertel

Strona pozwana: Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci w związku z kategorią 5 załącznika H do szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. (¹) z uwzględnieniem zasady neutralności stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje obniżoną stawkę podatku VAT w przypadku przewozu osób w komunikacji lokalnej taksówką, podczas gdy przewóz osób w komunikacji lokalnej samochodem wynajmowanym podlega zwykłej stawce podatku VAT?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1); z ostatnimi zmianami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 16 października 2012 r. — Copydan Båndkopi przeciwko Nokia Danmark A/S

(Sprawa C-463/12)

(2012/C 399/23)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Copydan Båndkopi

Strona pozwana: Nokia Danmark A/S

Pytania prejudycjalne

1) Czy jest zgodne z dyrektywą 2001/29/WE (¹) ustawodawstwo państw członkowskich gwarantujące rekompensatę podmiotom praw autorskich za zwielokrotnianie dokonywane przy użyciu jednego z następujących źródeł:

1) plików, na których używanie zezwoliły podmioty praw autorskich i za które klient zapłacił (treść licencjonowana pochodząca np. ze sklepów online);

2) plików, na których używanie zezwoliły podmioty praw autorskich, ale za które klient nie zapłacił (treść licencjonowana np. w związku z akcją marketingową);

3) własnego odtwarzacza DVD, CD i MP3, komputera itd. użytkownika, gdy nie są zastosowane skuteczne środki technologiczne;

4) własnego odtwarzacza DVD, CD i MP3, komputera itd. użytkownika, gdy są zastosowane skuteczne środki technologiczne;

5) odtwarzacza DVD, CD i MP3, komputera itd. osoby trzeciej;

6) bezprawnie skopiowanych utworów z internetu lub innych źródeł;

7) plików skopiowanych zgodnie z prawem w inny sposób np. z internetu (z dozwolonych źródeł, ale bez udzielenia licencji)?

2) W jaki sposób należy uwzględniać skuteczne środki technologiczne (zob. art. 6 dyrektywy) w ustawodawstwie państw członkowskich dotyczącym rekompensaty dla podmiotów praw autorskich [zob. art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy]?

3) Co należy rozumieć przy wyliczaniu rekompensaty za kopiowanie na użytek prywatny [zob. art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy] przez wspomniane w motywie 35 dyrektywy „przypadki, gdy szkoda poniesiona przez podmiot praw autorskich jest niewielka”, skutkujące tym, że nie byłoby zgodne z dyrektywą ustawodawstwo państw członkowskich przewidujące rekompensatę na rzecz podmiotów praw autorskich za takie kopiowanie na użytek prywatny (zob. w związku z tym sondaż, o którym mowa w części 2 powyżej)?